

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 544/2026
04.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Ћурчића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Ћурчића, адвоката Љубомира Апро, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 4/18 од 23.10.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 56/26 од 11.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Ћурчића, адвоката Љубомира Апро, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 4/18 од 23.10.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 56/26 од 11.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 4/18 од 23.10.2025. године, у ставу првом, окривљени Драган Ћурчић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци.

На основу одредбе члана 246. став 7. Кривичног законика од окривљеног је одузета опојна дрога амфетамин нето масе 11,70 грама и нето масе 43,36 грама која ће се уништити у складу са одредбама Закона о извршењу кривичних санкција након правноснажности пресуде.

На основу одредбе члана 87. Кривичног законика у вези члана 78, 79. и 80. Кривичног законика, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета па су од окривљеног одузети предмети наведени и ближе описани у изреци пресуде, са којима ће се након правноснажности пресуде поступити на законом прописан начин.

Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, настале пред ВЈТ у Новом Саду и пред судом, у износу опредељеном у изреци, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Ставом другим наведене пресуде, према окривљеном Драгану Ћурчићу, на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика и одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда, сходно члану 265. став 1. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 56/26 од 11.02.2026. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Новом Саду и бранилаца окривљеног Драгана Ћурчића и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 4/18 од 23.10.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Драгана Ћурчића, адвокат Љубомир Апро, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати надлежном суду на поновно одлучивање. Предложио је да буде позван на седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Ћурчића, је неоснован.

Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног Драгана Ћурчића, образлаже наводима да је првостепени суд у изреку пресуде иза речи „уговарао продају дроге“, унео речи „у претходном периоду“, иако таква околност није била обухваћена оптужбом, чиме је, према ставу браниоца, проширен чињенични основ оптужбе и повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, правноснажна пресуда се односи на исто лице – окривљеног Драгана Ћурчића и на исто кривично дело – неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, ни субјективни идентитет оптужбе и пресуде. Ово имајући у виду да су, у односу на окривљеног, битна обележја бића кривичног дела иста и у диспозитиву оптужног акта и у изреци пресуде, односно да постоји истовестност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке правноснажне пресуде са чињеничним описом радње кривичног дела дела датог у оптужном акту ВЈТ у Новом Саду Ктo 6/18 (Кти 97/15) од 07.11.2016. године.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног које су описане у оптужном акту додавањем више криминалних активности, односно додавањем веће криминалне воље окривљеном, којим се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичноправне санкције, а што се у конкретном случају није догодило, јер додавањем речи „у претходном периоду“, окривљеном није повећана криминална активност нити криминална воља, па самим тим није ни отежан положај у погледу правне оцене дела нити кривичне санкције, већ је суд наведеним изменама, супротно наводима браниоца, чињенични опис изреке прилагодио и ускладио са утврђеним чињеницама, при чему су битна обележја кривичног дела, као и објективни и субјективни идентитет оптужбе и пресуде, остали непромењени, о чему се јасно изјаснио и другостепени суд.

Наиме, израз „у претходном периоду“ сам по себи не представља нову инкриминацију, јер њиме није описана засебна радња извршења, нити је окривљеном стављена на терет додатна криминална делатност, већ је реч о околности која ближе појашњава већ описано поступање окривљеног.

С обзиром на то да суд није унео нове чињенице, нити је проширио оптужбу, већ је остао у оквирима истог догађаја и истог чињеничног основа, то се по налажењу Врховног суда, неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Ћурчића, истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Остали наводи захтева, којима се оспоравају чињенични закључци нижестепених судова у погледу намере окривљеног да опојну дрогу држи и преноси ради продаје, као и оцена изведених доказа, од стране Врховног суда нису разматрани, будући да истима бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно

на повреду одредбе члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић